

ELENCO
Evaristo Calvo é o Duque
María Costas é Cotobel
Melania Cruz é Isabella
Víctor Mosquera é Pompeu Pandeiro
Josito Porto é Angelo
Santi Romay é Lucio
Patricia Vázquez é a Señora Refozada

ESPAZO ESCÉNICO, VESTIARIO E DESEÑO GRÁFICO
Suso Montero

ESPAZO LUMÍNICO
Dani Juncal

XEFE TÉCNICO
Octavio Mas

MAQUINARIA E REALIZACIÓN ESCENOGRAFÍA
Pepe Quintela

FOTOGRAFÍA
Cristina Becerra

VÍDEO
Masako Hattori & Marcos PTT Carballido

XEFE DE PRODUCCIÓN
Rubén G. Pedrero

DIRECCIÓN MUSICAL
Bernardo Martínez

AXUDANTE DE DIRECCIÓN
Carlos Santiago

DIRECCIÓN E DRAMATURXIA
Quico Cadaval

AGRADECIMENTOS
Museo do Pobo Galego, María Pérez, Faber, Cloti, Kukas, Bar O'Museo, Chiringuito Con Cocodrilo, Socorro Seoane, Isi Seoane, Pilar Paz e Pedro de Ferro

MEDIDA X MEDIDA é un espectáculo de EXCENTRICAS en coproducción co FIOT e co apoio de AGADIC

Se queres estar ao día de todas as funcións de Excéntricas, Mofa & Befa ou Quico Cadaval, participar en concursos exclusivos, descontos en entradas e moito mais... date de alta na nosa newsletter poñéndote en contacto connosco.

Comunicación e Distribución: 618.752.105 // ruben.excentricas@gmail.com
www.excentricas.net // www.facebook.com/mofaebefa

Medida X Medida: un teatro de sombras

*Você inventa, grita! Eu invento,Ai!!
Você inventa, chora! Eu invento,Uii!!
Você inventa a lei, eu invento a obediência...*

Estes versos do artista brasileiro Tom Zé podían ser cantados polo coro de presos que paga os seus crimes nas cadeas da Vienna alucinada que inventou W. Shakespeare na súa obra MxM. É como se o autor inglés fose letrista do samba de Tom Zé. A suspeita de que existe unha figura equívoca e sen escrúpulos que inventa leis ás que nós, a pobre xente, nos temos que acomodar, parece ser o tema único de MxM. A esa figura suprema algúns chámbole Deus e outros chámbole o Estado. El ou "eles" inventaron o pecado, e a vida da xente converteuse no inferno.

Esta obra de Shakespeare estreada no 1604, disque nos días do Nadal, leva provocando dende aquela o desconcerto nas prateas. O autor tiña costume de afogarnos nos ríos de sangue das suas tragedias, ou edulcorarnos con choivas de pétalas nas vodas finais das súas comedias. Mais nunca foi tan deliberadamente ambiguo como nesta comedia sombría, este thriller poboado de pallasos. MxM é unha peza que se compón de elementos sinistros, que convocan os nosos piores fantasmas, e de alivios clownescos que non chegan nunca a provocar a gargallada infantil da comedia, apenas un sorriso rasgado. É como se o deus que manipula as criaturas humanas e conduce o vehículo da acción, guiase baixo os efectos dunha bebedeira, non se sabe se de erotismo ou de poder.

Excéntricas presenta **MEDIDA X MEDIDA** *W. SHAKESPEARE*

A cidade de Vienna é o labirinto no que se buscan, ansiosas, as personaxes de MxM. As rúas están electrizadas polo desexo e o medo, que se comportan como fluídos a encher minuciosamente cada recuncho, asfixiantes como un gas denso, brillantes como unha pinga de mercurio a rolar na cidade. As fascinadas criaturas foxen e persegueun, alternativamente, os escuros fantasmas do desexo que se esvaecen nos seus abrazos ou se insinúan no final de húmidos corredores. O xogo que se executa neste taboleiro é simple: salvar a vida dun home nas breves horas dunha noite.

Todas as personaxes do xogo son igual de importantes que o condenado: todas son protagonistas dun íntimo e secreto drama e corren para salvar as súas vidas. Nesta louca carreira non se distingue o xuíz da prostituta, o crego do proxeneta, a romántica do represor, o misioneiro do dictador, o burócrata do asceta, a vítima do vividor, a pureza da crueldade...

MxM non se representou en moito tempo, por non saberen diagnosticar os eruditos se era drama ou comedia, farsa ou melodrama. Como quen se nega a probar un alimento por non separar claramente o doce e o salgado, o acedo e o picante. Como un tren que pasa por diante de nós na escuridade da noite, Medida x Medida, deslumbranos e ofúscanos alternativamente. E ficamos sen saber moi ben o que pensar, sen mensaxe final, sen moral. Como di o coro que canta Tom Zé no final da peza:

*Estou-te explicando para te confundir
estou-te confundindo par te esclarecer
estou iluminado para poder cegar
estou ficando cego para poder guiar.*

Adicado á memoria de Xoán Cejudo